

מ"ת 42661/07/16 - מספר מעמד צד א. מדינת ישראל נגד א א

בית משפט השלום בקריית גת

28 יולי 2016

מ"ת 42661-07-16 מדינת ישראל נ' א (עציר)

בפני כב' השופטת ענת חולתא

מספר מעמד צד א. מדינת ישראל

המבקשת

ע"י ב"כ עו"ד אלמגור וקסמן

נגד

המשיבים

א א (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד פלסבורג

החלטה

בפניי בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים נגדו.

כתב האישום

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו תקיפה חבלנית של בת זוג, 2 עבירות של היזק לרכוש ואיומים. על פי כתב האישום, המשיב והמתלוננת גרו יחד כבני זוג עד לפני שנתיים. מאז מנהלים השניים קשר רומנטי אך אינם מתגוררים יחד. למתלוננת שלושה ילדים מזוגיות קודמת.
2. ביום 24.7.16 הגיע המשיב לדירת המתלוננת והחל לקלל אותה. בתגובה היא נכנסה לחדר הילדים. המשיב נכנס אחריה לדירת הילדים וגרם נזק לארון בכך שעקר חלקית את דלתות הארון. המתלוננת נטלה את מפתחות הרכב ושמה בחזה, אך המשיב אמר לה שהיא לא הולכת לשום מקום. המשיב לקח לק של המתלוננת וכתב על קיר החדר "זונה קטנה, מוצצת לערבים בדואים".
3. כאשר אמרה המתלוננת למשיב שהיא הולכת ופתחה את דלת הדירה, תקף אותה המשיב בכך שאחז בשערותיה, אחז בגרונה, חנק אותה והכניס אותה בכח אל הדירה. המתלוננת אמרה לילדים שייכנסו לחדרם ואז תקף אותה שוב המשיב, אחז בשערותיה, חנק אותה והכניס אצבעותיו לתוך פיה תוך שהמתלוננת צורחת מתוך מצוקה. המשיב תלש את המנורה בסלון הבית והעיף תמונה שהיתה תלויה על הקיר.
4. בגין מעשי המשיב נגרם למתלוננת פצע בשפחה
5. יומיים קודם לכן, איים המשיב על המתלוננת בכך שאמר לה "הגעתי למסקנה שאני יכול לרצוח אותך"

ושבר מראה בדירה.

הבקשה למעצר עד תום ההליכים

6. המדינה עותרת למעצר המשיב עד תום ההליכים נגדו בשל עילת המסוכנות הסטטוטורית העולה ממעשיו.
 7. ב"כ המשיב עותר לשחררו לחלופת מעצר בעיר נתניה ובפיקוח ארבעה מאחיו של המשיב. ב"כ המשיב טוען כי קיימת חולשה בראיות הקיימות נגד המשיב לכאורה, באופן המאפשר את שחררו לחלופה זו על ידי בית המשפט וללא תסקיר שירות המבחן שיבחן את החלופה.
 8. לעניין הראיות טוען המשיב כדלקמן:
 - א. בבחינת ההקשר בכללותו למדים מהתכתובות בין המשיב למתלוננת כי הוא זה שביקש להיפרד ממנה על רקע חשדו שהיא לא נאמנה לו.
 - ב. המשיב מאשר את עצם קיומו של אירוע בבית המתלוננת, ושבעטת רגשות גרם לנזק לרכוש בבית ואף אמר וכתב 'דברים מגעילים', אך הוא מכחיש מכל וכל את תקיפתה הפיזית של המתלוננת וטוען כי תיאור האירוע הועצם על ידי המתלוננת. המשיב טוען כי הארון בחדר הילדים היה שבור.
 - ג. גרסת המשיב היא, שהגיע אל הדירה על מנת להיפרד מהמתלוננת על רקע אי נאמנותה לו ויש אינדיקציה לכך שהוא חושש מנקמתה.
 - ד. המשטרה נמנעה מלחקור עדי ראיה לאירועים או לחלקם - שכנה שאף שלא נמסר שמה, המתלוננת מסרה כי היא מתגוררת בקומה שמעליה וילדי המתלוננת שהיו בדירה בעת האירוע.
 - ה. קיימת תמיכה בגרסת המשיב בכך שמוסר בעדותו שכשהמתלוננת התקשרה למשטרה צעקה אחריו "יבן זונה". בתמלול השיחה למוקד 100 אליו התקשרה המתלוננת אכן מופיע "צועקת יבן זונה". המשיב טוען, כי התנהגות זו של המתלוננת איננה מתיישבת עם תסמונת אישה מוכה החוששת מהמשיב, כפי שהצטייר בהגעת השוטרים למקום.
 - ו. בדיון הקודם שהתקיים בבית המשפט הגיעה המתלוננת וביקשה לומר את דברה ולחזור בה מן התלונה ובית המשפט הפנה אותה למשטרה. יצוין, כי לדיון שהתקיים היום המתלוננת לא התייצבה.
9. לעניין העילה טוען המשיב, כי הוא אדם נורמטיבי לחלוטין וחסר כל עבר פלילי. בבית המשפט התייצבו ארבעה מאחיו, כולם ללא עבר פלילי אנשים עובדים ונורמטיביים, אשר מוכנים להתגייס ולפקח עליו בבית אחד האחים בנתניה, במקום מרוחק ממקום מגורי המתלוננת. המשיב טוען, כי אין במקרה זה חובה בהזמנת תסקיר שירות המבחן וכי לא יהיה בכך ערך מוסף בהכרח, שכן מלוא הנתונים במקרה זה מצויים בידי בית המשפט. המשיב מדגיש, כי אין מדובר בילדים משותפים אלא בילדי המתלוננת מזוגיות קודמת. ב"כ המשיב מדגים במקרה קודם מן הימים האחרונים שבו שוחרר אדם לחלופת מעצר בניגוד להמלצת שירות המבחן נוכח העובדה שמדובר באירוע בודד שאינו ברמת חומרה גבוהה על ידי נאשם חסר עבר פלילי (מ"ת 46465-06-16 **איבקין** (כב' סגן הנשיאה אור). ב"כ המשיב מסר בעת הצגת החלופה, כי החלופה עדיין איננה "תפורה" באופן הרמטי על ידי כל האחים ועדיין לא קיימו "סידור עבודה" אך אם בית המשפט ימצא לנכון לשחרר לחלופה בפיקוחם ידאגו לכך.

דין והכרעה

התשתית הראייתית

10. המסמכים בתיק החקירה מציינים את התמונה הראייתית הבאה:

א. תחילת האירוע בפניית המתלוננת למוקד 100 בטענה כי בן הזוג תקף אותה ושבר דברים בבית. בתמלול השיחה למוקד 100 (מסמך טו) נכתב כי המתלוננת בוכה ומספרת שהחבר שלה היכה אותה ושבר דברים בביתה. המתלוננת מוסרת כי המשיב יצא מן הבית והיא נעלה את הדלת. לדבריה היא רואה אותו בחניה. המתלוננת צועקת "יא בן זונה". האזנתי להקלטת השיחה למורד. ניתן להתרשם, כי המתלוננת ממררת בבכי לאורך כל השיחה, מתקשה לדבר, קולה רועד והיא ב"הלם". המתלוננת מוסרת כי המשיב היכה אותה ושבר לה דברים בבית. המתלוננת נשמעת כשהיא צועקת, "תעוף מפה יא בן זונה". נשמע מקריאה זו כי היא נסערת מאד ומבוהלת. לא התרשמתי למשמע ההקלטה מטון או גוון נקמני או מאיים בקולה של המתלוננת, אלא מאישה מבוהלת מאד שחוותה אירוע קשה.

ב. דו"ח פעולה של השוטרת יורש (מסמך א') מתאר כי מצאו את המתלוננת בדירה עם שני ילדים קטנים כשהיא רועדת. הדו"ח מתואר נזק לחפצים שתועד - מנורה, ארון, תמונה, מראה. כן הבחינה השוטרת בחבלה בצד ימין של השפתיים שהמתלוננת מסרה שנגרמה על ידי המשיב כשפתח את פיה עם האצבעות שלו ומשך. המתלוננת צולמה. בעת שהיו במקום המשיב חזר אל הדירה ודפק על הדלת. המתלוננת הגיבה בפחד ובצעקות וניסתה למנוע מהשוטרים לפתוח את הדלת ורעדה. השוטרת שלחה את המתלוננת לחדר הילדים ופתחה את הדלת. המשיב מסר שחזר למקום ברגע שראה את הניידת והושיט את ידיו. המשיב מסר, שהמתלוננת בוגדת בו עם אח שלו. תועדו בדירה כתובות על הקיר. המתלוננת הראתה לשוטרת את הודעת הטקסט ששלחה למשיב במענה לפנייתו מלילה קודם וכי דקות בודדות לאחר שהשיבה דפק על דלתה. המתלוננת מסרה, שהמשיב כל הזמן חושבת שהיא בוגדת בו עם אח שלו.

ג. דו"ח הפעולה של השוטרת לרין (מסמך ב') משלים את תמונת הזירה ומוסר את תיאור האלימות כפי שנמסר על ידי המתלוננת ואת מצבה הפיסי והנפשי בעת הביקור במקום. דברי המשיב כשחזר לדירה על מנת להעצר ודבריו בניידת המשטרה לפיהם בשל כך שבגדה בו עם אחיה הוא כעס מאד ואיבד שליטה. המשיב מסר כבר בניידת ששבר דברים שהוא עצמו קנה והכחיש כל מגע פיסי בינו ובין המתלוננת. המשיב מסר, כי ברגע שראה ניידת מגיעה למקום חזר כי לא היתה לו כל כוונה לברוח.

ד. תמונה צבעונית של המתלוננת שצולמה על ידי השוטרת יורש. מעיון בתמונה לא עלה בידי להבחין בחבלה על שפתיה של המתלוננת, אך לאור האמור בדו"ח הפעולה כפי הנראה אכן נצפה על ידי השוטרת סימן כלשהו בפניה של המתלוננת אותו ייחסה לאירוע. כמו כן כשהתמונה מוצגת למשיב בחקירתו הוא מזהה את החבלה ומסביר אותה. בהודעתה השניה מוסרת המתלוננת כי 'שמה קרח' והנפחות ירדה.

ה. תמונות של רכוש ניזוק בדירה - מראה, תמונה, ציר של דלת ארון, נברשת וכן כתובות על הקיר "זונה קטנה" ו"אוהבת למצוץ לבדואים ולערבים".

ו. צילומי מסך של התכתבות בין המתלוננת למשיב (מסמך יט') מלפני האירוע. התכתבות כוללת התבטאויות של המשיב על רצונו להתנתק מהמתלוננת ולהיפרד ממנה, תשובותיה של המתלוננת

ולדוגמא "לא מבטיחה שזאת הפעם האחרונה". מן ההתכתבות עולה, כי המשיב הוא היוזם את ההתכתבות. מצדה של המתלוננת לא עולה מהתכתבות כל הסתייגות או חשש מהמשיב ולא רצון לנתק איתו את הקשר.

ז. הודעת המתלוננת בה היא מתארת כי ערב קודם - במוצ"ש - לאירוע זה עזב המשיב את הדירה באחת בלילה לאחר שניסה להעיר אותה משנתה על מנת לקיים איתה יחסי מין והיא לא היתה מעוניינת בכך. המתלוננת מציגה את התכתבות ביניהם ומסבירה כי המשיב דפק על דלת ביתה דקות ספורות לאחר ששלחה אליו את המסרון האחרון בתשובה לשאלתו מהלילה, כי מצאה את מכשיר הטלפון שלה. מיד כשנכנס המשיב אל הדירה דיבר אליה באופן בוטה ושאל איך היה עם איתן אח שלה. המתלוננת מתארת את התנהלותה בבית ואת תחושתה "שיהיה משהו לא נעים", בעקבות ה"בלאגן" שהיה יומיים לפני כן והיא מתארת כיצד חישה את צעדיה ותכננה את פעולותיה כך שתוכל להוציא את הילדים מהבית מבלי לחשוף אותה למה שציפתה שעומד להתרחש ולברוח לאמה. המשיב לא אפשר לה לצאת מהבית עם הילדים והיא הכניסה אותם לחדרם ומכאן מוסרת את התיאור המתומצת בכתב אישום. המתלוננת מוסרת כי לאחר שהסתיים האירוע והמשיב יצא מהבית פנתה אליה שכנה ואמרה לה "מה את צריכה את הכאבי ראש האלה". עוד מוסרת המתלוננת, כי בעת ששוחחה עם המוקד המשטרתי ראתה את המשיב מחוץ לבית והוא צעק לה "תעני לטלפון" והיא ענתה לו "תעוף מפה" ואז הגיעה הניידת. המתלוננת מסרה, כי המשיב עזב את הדירה לאחר שהילדים החלו לצרוח כשגם היא צרחה ללא הפסקה בעת שחנק אותה, משך את ראשה לאחור והכניס את אצבעו לתוך פיה. עוד מוסרת המתלוננת כי שלשום שבר את המראה ואמר לה "הגעתי למסקנה שאני מסוגל לרצוח אותך". המתלוננת מוסרת שאת הכתובות על הקיר כתב "כשעשיתי לו את המשא ומתן בקשר ליציאה מהבית". לשאלות החוקרת המתלוננת מוסרת, כי לא תקף אותה פיזית קודם לכן וכי לא פגע בילדים.

ח. בהודעתה השניה מוסרת המתלוננת, כי מזה שנתיים אינם גרים יחד אך נמצאים יחד לסירוגין. לדברי המתלוננת המשיב "קנאי... כל רגע נתון שאני לא איתו הוא חושב שאני בוגדת בו עם אחיו וגברים אחרים". המתלוננת מתארת את האירוע שהתרחש ביום שישי במהלכו שבר מראה וכוסות עם קפה. לאחר מכן היו יחד בסוף השבוע עד האירוע במוצ"ש שבו נרדמה ולא היתה מעוניינת בקיום יחסי מין איתו והמשיב עזב את המקום. מכאן חוזרת המתלוננת על תיאור האירועים כפי שתומצתו בכתב האישום. בסיום ההודעה מוסרת המתלוננת כי היא מבקשת לבטל את התלונה. המתלוננת אינה חוזרת בה מדבריה לגבי המתרחש אך מוסרת כי מדובר באירוע בודד, ש"הוא לא בן אדם רע" וש"זה יתן לו את הניעור שהוא צריך". לדבריה, המשיב צריך "טיפול של שליטת עצבים".

ט. המשיב מכחיש כל תקיפה פיזית של המתלוננת ומאשר חלק מהפגיעה ברכוש ואת כתיבת הכתובות על הקיר. בתחילת חקירתו מוסר המשיב כי אינו זוכר מה היה בסוף השבוע אך "באופן כללי אנחנו הרבה פעמים מתווכחים והיא אוהבת לצעוק ולהתנהג בצורה ברברית". לשאלת החוקר המשיב מוסר כי אינו זוכר ששבר חפצים בבית. בהדרגה ועם הטחת הראיות בו מאשר המשיב כי פעל מתוך סערת רגשות וכי הוא מצטער על כך. המשיב מוסר כי גילה שהמתלוננת בוגדת בו עם אחיו וכן עם גברים נוספים וכי ניסה להיפרד ממנה אך היא שוב מנסה לחזור אליו. המשיב מוסר, כי את ההתכתבויות של המתלוננת עם אחיו גילה לפני חודש וחצי. אך לאור הקרירות של המתלוננת כלפיו במוצאי שבת נזכר בכך. לשאלת החוקר מדוע חזר לבית המתלוננת למחרת השיב שרצה לקחת את חפציו אך המתלוננת סירבה לכך. לשאלת החוקר כיצד מתיישבת גרסתו עם העובדה שהגיע אל הדירה בצהריים עם שתי בירות וישב

בדירה למעלה משעה השיב שרצה לסיים את הקשר בצורה מכובדת ויפה. המשיב מכחיש כי האשים את המתלוננת באופן בוטה מיד עם כניסתו לדירה, מכחיש כי מנע את יציאת המתלוננת מהבית עם הילדים, מכחיש הפעלת אלימות פיזית. לדבריו, עקב מניפולציות בהן נקטה המתלוננת הרוחות סערו עד שלבסוף תלש את המנורה מהתקרה ועזב את המקום. המשיב מוסר, כי מספר פעמים בעבר וגם באירוע זה המתלוננת איימה עליו שתהרוס את חייו וכשעזב את הדירה צעקה לו "יא בן זונה כוס אמא שלך אני מזמינה משטרה אני אראה לך מה זה". בהצגת תמונת החבלה משיב המשיב שייתכן שהדבר נגרם מהזכוכית של המנורה שניפץ לפני צאתו. כאשר מוצגות בפניו הכתובות על הקיר מאשר שכתב אותן "ברגע של עצבים ואני לא גאה בזה". המשיב מציג הודעות ממכשיר הטלפון שלו המלמדות כי הוא זה שמבקש להיפרד מהמתלוננת.

11. התרשמותי היא, שמבחינה ראייתית אין בחומר הראיות קושי מיוחד המכרסם בנטען על פי כתב האישום. הספק היחיד בעיני עניינו בשאלה אם אותו סימן על שפתיה של המתלוננת - שלא הצלחתי להבחין בו בצילום, אך נראה שיתר המעורבים כן הבחינו בו - עולה כדי "חבלה של ממש".

א. גרסת המתלוננת ברורה ואחודה. מהודעות המתלוננת לא עולות סתירות ובגרסתה ואין ראיות חיצוניות הסותרות את דבריה. הראיות החיצוניות שנאספו אל התיק מתיישבים עם דבריה. מהודעת המתלוננת לא עולה ניסיון להעצים את האירוע או להכפיש את המשיב. גם בחקירתה השניה שבה המתלוננת מבקשת לבטל את התלונה היא חוזרת על הדברים ומתארת בפירוט את מהלך האירוע ואת האופן שבו תקף אותה המשיב. נראה כי המתלוננת עושה מאמץ להעביר באופן מדויק את תחושותיה, את האווירה בבית ואת התנהגותו של המשיב. האווירה העולה למקרא התלונה היא של מי ש'הולכת על ביצים' בביתה שלה וצריכה לחשב את צעדיה על מנת לחלץ מן הבית את ילדיה הקטנים נוכח תחושתה כי המשיב עומד בפני התלקחות. תחושתה לא היתה מוטעית, שכן ההתלקחות אכן הגיעה - גם על פי גרסת המשיב. הודעת המתלוננת מעוררת תחושת אמינות המתיישבת גם עם ההתרשמות מקולה של המתלוננת בהקלטת המוקד. הודעות המתלוננת משתלבות גם עם התיעוד החזותי בדירה ועם דוחות השוטרים.

ב. לעומת זאת גרסת המשיב אינה מתיישבת עם יתר הראיות בתיק. נראה, כי המשיב מנסה להמעיט מחומרת התנהגותו באירוע והוא קושר עצמו בהדרגה לעובדות מסוימות רק משמוטחות בו טענות מפורשות. גרסתו מתפתחת מ'אובדן זיכרון', הכחשה והאשמת המתלוננת בברבריות ועד הודאה בחלק מהמיוחס לו והבעת צער וחרטה עליהם. הכתובות הבוטות שצייר על הקיר אינן משתלבות עם טענת המשיב שהגיע אל דירת המתלוננת רק כדי ליטול חפצים השייכים לו או עם טענתו החלופית בהמשך ההודעה, שרצה רק להיפרד יפה ובצורה מכובדת.

ג. אני קובעת כי קיימות ראיות לכאורה לכך שהמשיב תקף את המתלוננת כמתואר בכתב האישום וכי אין כרסום בראיות בנוגע לעניין זה, אותו מכחיש המשיב.

ד. התכתובת בין המשיב למתלוננת מלמדת כי אכן המשיב הצהיר, וחזר והצהיר בהצהרות מילוליות הפגנתיות וארוכות ביום שלפני האירוע, על רצונו להיפרד מהמתלוננת ולנתק עימה קשר. המבקש הוא אשר יוזם את יצירת הקשר עם המתלוננת לצורך הכרזות אלה. תגובות המתלוננת נוכח הצהרות אלה עוררו בלבי תמיהה. נראה כי הן אינן מותאמות לתוכן הודעותיו של המשיב וכאילו היא אינה מתייחסת אליהן ברצינות. מכל מקום ברור, כי אין בתיק ראיה כלשהי לכך, שהמתלוננת ביקשה לסיים את הקשר

עם המשיב והמשיב לא נענה לכך או שכפה עצמו על המתלוננת. עניין זה מהותי וחשוב בבואי, בהמשך הדברים, לשקול את אפשרות השחרור בחלופה. אלא שהתנהגותו בפועל של המשיב אינה מתיישבת עם הצהרותיו בהודעות: הוא שהה בבית המתלוננת שבוע שלם עובר לאירוע אף שיש לו דירה ושהם אינם מתגוררים יחד באופן רשמי; הוא העיר את המתלוננת מהשינה בלילה על מנת לקיים איתה יחסי מין וכשלא נענתה לו כעס ועזב את הדירה בהפגנות; אך דקות ספורות לעחאר מכן חזר ושלח לה הודעת טקסט מתריסה - עליה לא הגיבה עד למחרת סמוך מאד לתחילת האירוע; המשיב חזר והגיע אל דירת המתלוננת למחרת ללא הזמנה או הודעה מוקדמת וללא תיאום עימה. ההתרשמות היא, כי התנהגות המשיב היא המתיישבת יותר עם קנאות כלפי המתלוננת ועם קושי להרפות ולהיפרד ממנה.

ה. ילדי המתלוננת לא נחקרו. נוכח גילם הצעיר, חקירתם יכולה היתה להתבצע על ידי חוקר ילדים בלבד. אין תיעוד בתיק החקירה להחלטה שלא לחקורם ואולם נסיונו המקצועי מלמד, כי נוכח טיב המעשים המיוחסים למשיב והעובדה שהילדים עצמם אינם נפגעי עבירה, סביר שהבקשה לחקירת הילדים היתה נדחית ובוודאי שלא היתה מבוצעת בלוח זמנים קצר כשהמשיב עצור.

ו. לעומת זאת, אין הסבר בתיק החקירה מדוע לא נעשה כל ניסיון לאתר את השכנה אשר לדברי המתלוננת שמעה וראתה לפחות את חלקו האחרון של האירוע, היתה בתוך הבית והחליפה עם המתלוננת דברים. יחד עם זאת אציין, כי המתלוננת אינה טוענת שהיתה עדה לתקיפתה - שהתרחשה בתוך הדירה - וגם המשיב עצמו אינו מכחיש כי סערת רגשות, השחתת חפצים ומריבה קולנית התרחשה בדירה.

ז. מהודעות המתלוננת וכן מסגנון ההתכתבות בין השניים נראה, כי האירוע נושא כתב האישום הוא אירוע חריג בנוף היחסים שבין המשיב למתלוננת וכי אין מדובר במתלוננת שהיא קורבן לאליומות ולהתנהגות תוקפנית חמורה ומתמשכת. למעט באופן נקודתי בזמן אירוע זה, המתלוננת אינה חיה בשגרה של פחד מפני המשיב. כאמור, אין ראיה לכך שהמתלוננת ניסתה בעבר להפסיק את הקשר עם המשיב או שפעל בעבר בניגוד לרצונה. גם כעת אין בפניי כי המתלוננת מבקשת להפסיק את הקשר עם המשיב.

עוצמת המסוכנות ושקילת חלופה

12. בהתאם לאמור לעיל, יש לבחון גם את עוצמת עילת המסוכנות בעניינו של המשיב ואת האפשרות לשחרור בחלופת מעצר. מחד גיסא, המשיב נעדר עבר פלילי וזהו מעצרו הראשון; אין אינדיקציה להתנהגות אלימה קודמת או לכך שכפה עצמו על המתלוננת או שהפר בהתנהגותו בקשות מפורשות שלה. המשיב הביע צער כבר בחקירת המשטרה בגין המעשים בהם הודה. מאידך גיסא, בהתנהגות המשיב אינדיקציה לקנאות ולמחשבות בגידה כלפי המתלוננת; ההתלקחות האלימה והעוצמתית שהפגין באירוע נטועה בכך שהמתלוננת לא היתה מעוניינת לקיים עמו יחסי מין באותו רגע, דבר שהציף אצל המשיב מחשבות בגידה שמקורן בתכתובות שקרא לדבריו חודש וחצי קודם לכן. היחס בין עוצמת ההתלקחות ואובדן השליטה ובין האירוע ה'מכונן' את אותה התלקחות מדאיג ומלמד על מסוכנות. ביצוע המעשים - גם אלה בהם הוא מודה - בפני ילדים קטינים מלמדת גם היא על אובדן השליטה ועל המסוכנות.

13. בשקלול מכלול השיקולים והנסיבות אני סבורה, כי חלופת מעצר הדוקה ורחוקה הכוללת פיקוח מלא על ידי מפקחים טובים ובצד הפקדה בסכום גבוה יכולה להפיג את המסוכנות הנשקפת מן המשיב. זאת, בצד

התערבות טיפולית מתאימה.

14. התלבטותי העיקרית בתיק זה היתה האם ניתן לשחרר את המשיב לחלופת המעצר כבר כעת או שיש לעשות כן רק לאחר קבלת תסקיר שירות המבחן ובחינת האמור בו. במסגרת התלבטות זו נתתי דעתי לכך, שבימים אלה מוגשות בקשות רבות מצד שירות המבחן לדחיית מועד מתן התסקירים, כך שעצורים ממתנים לקבלת תסקיר סופי בעניינם 5-6 שבועות ואף למעלה מכך.

15. אין בידי לקבל את טענת המשיב, כי תמונת המצב ברורה ופרוסה במלואה בפני בית המשפט כך שאין ביכולתו של שירות המבחן להוסיף על מה שיכול לבצע בית המשפט בעצמו במקרה זה. אין לי ספק, כי בחומר הראיות כפי שפורט לעיל משתקפת אך מקצת המורכבות והפתולוגיה הקיימת במערכת היחסים שבין המשיב והמתלוננת וכי אין בידי בית המשפט את מלוא הכלים להעריך במדויק את מידת המסוכנות - לכאן ולכאן - הנשקפת מהמשיב ואת הכוחות המצויים בו להימנע מיצירת קשר עם המתלוננת ומהמשך ביצוע עבירות כלפיה. כידוע, עוצמתה של מסוכנות במסגרת מערכת יחסים זוגית אינה נלמדת תמיד רק מעוצמת האלימות או מחומרת החבלות ובמקרה זה קיימות בהחלט אינדיקציות מדאגות בהתנהלות המשיב שאיני סבורה שיש בידי להעריך באופן מספק מבלי להיעזר בכלים המקצועיים המצויים בידיו של שירות המבחן. אכן, וכפי שנלמד גם מן ההחלטה אליה הפנה המשיב בדיון, בית המשפט אינו מחויב לקבל את המלצות תסקיר שירות המבחן. אך גם כאשר בית המשפט סוטה מן ההמלצה - לכאן או לכאן - הוא עושה באופן מושכל ולאחר שפרוסה בפניו תמונה מלאה ככל האפשר.

16. עניין מרכזי אשר הביאני להכריע בזכות קבלת תסקיר במקרה זה הוא העובדה, כי מושא קנאתו של המשיב כלפי המתלוננת הוא אחיו של המשיב - איתן. באופן מוזר ומעורר תמיהה, עניין זה לא זכה להתייחסות כלשהי מצדם של הצדדים בדיון שהתקיים בפניי. המדינה עמדה על חקירתם של כל המפקחים המוצעים ושאלה אותם שאלות לא מועטות אך לא התייחסה באופן כלשהו לעניין היחסים והקשר שבין - ובין המשיב - עם האח איתן. בהינתן שחלופת המעצר מבוססת כולה על התגייסות אחיו של המשיב לפקח עליו (המדובר במשפחה המונה 12 ילדים). מן התיק עולה כי נושא קיומו או אי קיומו של קשר בין האח איתן ובין המתלוננת וטיבו של קשר זה מהווים נקודה רגישה מאד אצל המשיב ובטרם ישחרר בית המשפט את המשיב לחלופת מעצר, עליו לברר את טיבה של המסוכנות הטמונה בעניין זה וכיצד ניתן להפיגה ולהימנע מאירועים חוזרים אשר עלולים לגרום להישנות עבירות ולסיכון המתלוננת.

17. התרשמתי מאד לטובה ולחיוב מן המפקחים המוצעים שהופיעו בפניי כי הם מביטים נכוחה אל מול חומרת הסתבכותו של אחיהם וכי הם מבינים את תפקידם כמפקחים ונחשבים לעמוד במשימת הפיקוח ולשתף ביניהם פעולה לשם כך. יחד עם זאת ניכר מדבריהם וגם מטיעון הסניגור, כי המפקחים המוצעים טרם בדקו עם עצמם וביניהם עד כמה אכן ישימה תוכנית החלופה המוצעת בהיותם אנשי משפחה ואנשים עובדים שאינם מתגוררים ועובדים בנתינה. החלופה שתגובש צריכה לתת מענה לכל שעה ושעה ביממה ולאורך זמן. הסניגור למעשה ביקש מבית המשפט בדיון אתמול להימנע מכניסה לפרטי החלופה ולבדיקת ישימותה המלאה. בנסיבות אלה, הגוף המתאים לבדיקת ישימותה של החלופה המוצעת הוא שירות המבחן.

18. לאור זאת אני מטילה על שירות המבחן לתת תסקיר בעניינו של המשיב אשר יבחן את מסוכנותו, את החלופה המוצעת, את צרכיו הטיפוליים של המשיב וייתן המלצותיו. אבקש משירות המבחן לתת דעתו במסגרת חקירת המסוכנות גם לעמדתה של המתלוננת ולמשמעות העובדה, כי בבסיס האירוע מצוי כפי הנראה כעס גדול של המשיב בגין קשר שלפי דבריו התקיים בין המתלוננת ובין אחיו.

19. המזכירות תעביר את פרוטוקול דיון זה ופרוטוקול הדיון הקודם למשרד שירות המבחן. בשל השביתה ועל מנת למנוע תקלות יצרו גם הצדדים קשר ישיר עם שירות המבחן ויעבירו את המסמכים למשרדו. במקרה שבו יודע לצדדים כי תתבקש דחייה על ידי שירות המבחן יודיעו על כך הצדדים לבית המשפט מבעוד מועד.
20. אני דוחה את המשך הדיון ליום 18.8.16 בשעה 11:00 בפני שופט תורן. המזכירות תקבע את הדיון ביומנו.
21. כמו כן אני קובעת את התיק העיקרי ליום 21.08.16 בשעה 11:00 בפני כב' השופטת דינה כהן.
22. המזכירות תזמן את המשיב לשני הדיונים בעניינו באמצעות יחידת נחשון.

ניתנה היום, כ"ב תמוז תשע"ו, 28 יולי 2016, במעמד הצדדים.